

Sisäinen eheys

Gnostilaisessa yhteisössä huhtikuun teemana on sisäinen eheys.

Ajanlaskumme ensimmäisellä vuosisadalla elänyt roomalainen runoilija Juvenalis on jättänyt jälkeensä lentävän lauseen: ”Mens sana in corpore sano” – ”Terve sielu terveessä ruumiissa”. Kun puhumme sisäisestä eheydestä, mieleemme tulee ehkä ensimmäisenä ruumiin ja mielen tasapaino. Tätä seikkaa korostetaan myös itämaisessä filosofiassa ja lääketieteessä, kun ihmisiä ohjataan mielen tasapainon kautta edistämään kehonsa terveyttä ja päinvastoin.

Myös gnostilaiset pitävät ruumiin ja mielen tasapainoa tärkeänä. Meille ovat tuttuja seuraavat ajatukset: ”Vaikka ruumiinne on aineellinen, sen sisällä on jumalallinen henki, joka yhdistää teidät Jumalaan. On turha rakentaa temppeliä kivistä tai kullasta, koska Jumala ei tule sellaiseen temppeliin. Teidän sisimmässänne on se henkinen temppeli, johon Jumala tulee. Jotta teidän temppelinne olisi kelvollinen Jumalalle, teidän on puhdistettava se saastasta ja epäpuhtauksista. Kun jalostatte mielenne poistamalla paheet ja itsekkyyden, temppelistänne tulee kultaakin arvokkaampi.”

Gnostilaiset pitävät ihmisen todellisena olemuksena hänen kuolematonta sieluaan. Ruumista pidetään ikään kuin pukuna, johon sielu tämän maallisen elämän aikana on pukeutunut, tai kulkuvälineenä ja välikappaleena, jonka avulla me toteutamme täällä tehtäväämme. Näin gnostilaisuudessa sisäiseen eheyteen liitetään vielä jotain syvällisempää kuin pelkkä ruumiin ja mielen tasapaino.

Gnostilaiset uskovat, että ihmisen sielu on osa jumalallista henkeä, joka ihmisen kuoltua palaa takaisin kotiinsa Jumalan yhteyteen.

Gnostilaisen käsityksen mukaan ihmiselämän tarkoituksena on henkisen kehityksen kautta saavuttaa *gnosis* eli tietoisuus sisimpäänsä kätkeytyvästä jumalallisesta voimasta ja sielunsa taivaallisesta alkuperästä. Tähän pyrkiessään ihmisen tulee täyttyä viisauden valosta, hänen henkisen olemuksensa tulee eheytyä, hänen tulee toimia eettisesti oikein sekä hylätä lihallisten ja aineellisten tarpeidensa ensisijaisuus. Gnosiksen voi saavuttaa kuka tahansa, jolla on malttia hitaasti edetä polullaan.

Kataarien keskuudessa gnosiksen saaneita sanottiin ”täydellisiksi”. Täydellisyydellä he tarkoittivat olemuksellisen eheyden saavuttamista ja kiinteää yhteyttä hyvään.

Gnosis on muuttunut tietoisuuden tila, jonka saavuttamiseksi meidän on läpikäytävä useita henkisen kehityksen vaiheita. Näitä vaiheita voidaan kuvata sanoilla Usko, Toivo ja Rakkaus.

Usko tarkoittaa, että meidän tulee perehtyä ajattomiin viisauksiin, jotka antavat meille valmiudet käsittää olevaisen tarkoitus ja olemus. Nämä viisaudet ovat uskomme perustus.

Toivo tarkoittaa, että meidän tulee saavuttaa syvälinen itsetuntemus sekä kyetä hillitsemään ruumiilliset halumme ja mieleemme paheet. Näiden tuloksena me saavutamme sen nöyryyden, joka antaa meille toivon pääsemisestä Jumalan yhteyteen.

Rakkaus tarkoittaa, että me etenemme sisimpäämme kätkeytyvän jumalallisen voiman tuntemiseen ja ymmärrämme, että rakkaus on kaiken täyttymys. Tätä viimeistä vaihetta voimme kutsua gnosikseksi. Sitä voimme kutsua myös sisäiseksi eheydeksi.